

Hej,

Jag hämtade Stina den 13 november. En förtjusande liten katt men så rädd. Att få hennes förtroende helt och fullt kommer att ta tid. Jag tycker jag kommit en bit på väg. Hon hittade en plats högt upp på ett skåp i badrummet. Hon fräste åt mig och det gör hon fortfarande. Efter några dagar fick jag klappa henne. Det tycker hon verkligen om. Hon spinner och stryker sig mot mina händer samtidigt som hon är vaksam. Så småningom flyttade hon ner till en stol under bordet. Jag har en duk som hänger ner och jag tror hon känner sig ganska trygg. När jag sticker in handen och klappar henne tycker hon om det.

Hon är så duktig att gå på lådan. Gräver över ordentligt. Hon äter. I början satte jag ut mat och vatten på flera ställen men nu har hon en matplats som hon går till. Hon är mest aktiv på nätterna. En lampa och en blomkruka är ett minne blott. Jag var orolig för att hon inte lekte. Det ska kattungar göra. Jag har lagt ut några leksaker och ser att de har flyttat på sig på natten så den instinkten har hon. Jag tror det kommer att bli bra. Jag har inte en tanke på att lämna tillbaka henne men jag längtar efter att få hålla henne och ha henne i mitt knä.

Tack till er för Stina och för det arbete ni gör.

Kramar Anna (Stinas matte)